

ЦЕЛТА И НАЧИНА НА ПРИШЕСТВИЕТО НА ХРИСТОС

„Кръстът ви да бъде препасан и светилниците ви запалени; и сами вие да приличате на човеци, които чакат господаря си, когато се върне от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа.“ – (Лука 12:35-36)

Дейвид Райс

Целта на връщането на нашият Господ е да приключи работата по Евангелския век и да започне работата на Хилядолетния век. Това е добре разбираемо от братята, които признават Божествения план на вековете, но не и от останалите. Повечето Християни разпознават връщането на Христос с цел взимането на светиите в слава. Но следващата част, започване работата по Хилядолетния век, е малко позната на мнозина.

Когато обсъждаме въпроса с другите Християни, ще открием Откровение 20:1-6 като много полезно. Там ясно се казва, че Сатана ще бъде вързан за хиляда години, „така че да не мами вече народите“ (стих 3) до края на Хилядолетието, така че повечето хора да са разбрали с готовност това и то ще бъде доведено до тяхното внимание.

Този пасаж дава яснота, че Хилядолетието е времето за възможност на хората да научат истината, освободени от измамите на Сатана. Облагодетелстваният свят се различава от избраните, които ще царуват в слава с Христос през Хилядолетния век (стихове 4 и 6). Те няма да са обект на измамите на Сатана в никакъв случай, така че неговото връзване трябва да се счита, че ще е за облага на „нациите“, а не за избраните.

Стих шести обяснява ролята на църквата през този период: „Те ще бъдат свещеници Богу и на Христа и ще царуват с Него хиляда години.“ (Откровение 20:6). Работата на свещениците ще бъде да помирят хората с Христос, така че като управляващи, те ще определят реда и ще ръководят делата по благославянето на света.

Това е в съгласие с Даниил 7:27, „А царството и владичеството, и величието на царствата, които са под цялото небе, ще се дадат на людете, които са светиите на Всевишния, Чието царство е вечно царство и на Когото всичките владичества ще служат и ще се покоряват.“ За повечето Християни изглежда очевидно, че връщането на Сатана не предхожда връщането на Христос, защото неговата слава и сила, като посредник на Йехова, са от изключително значение за тази велика работа. Така че тази част от целта на Христовото връщане- установяване на Царството- е сравнително лесна за обяснение на Християните.

Начинът на Христовото Пришествие

Въпросът, който е най-труден за мнозина, е начинът на Христовото връщане. В том Втори, „Времето е близо“, Бр. Ръсел е посветил много страници, за да установи, че Исус е възкресен като победно духовно същество, несвързано вече с плътта, така че неговото последващо възкресение и появяване пред учениците му е било материализиране в тяло, за да докаже своето възкресение от мъртвите. Седемдесетте страници на главата „Начинът на връщане и явление на нашия Господ“ е щателно и добре обосновано представяне, което дава отлични доказателства.

Предизвикателството е да се предаде тази информация кратко, по начин, който е в помощ за слушателя, като че ли може да бъде единствената кратка възможност за представяне на тази информация. Ако слушателят е възприемчив, само тогава това може да се постигне. В този случай, ние можем да споменем, че Христос в слава е далече по- върховен от ангелите и не е ограничен в рамките на плътско тяло. След това ще сравним материализирането на ангелите в миналите векове като пример за това какво Христос е направил за своите възпитаници след възкресението си. Това, че Исус е „изчезвал“ след тези появи, е в важно да бъде споменато. (Лука 24:31)

Ние бихме могли да цитираме 1 Петър 3:18 от Цариградски превод „умъртвен по плът, но оживотворен по дух „. Също 1 Коринтяни 15:50 са в помощ: „плът и кръв не могат да наследят Царството Божие“. Преобладаващото мнение, че Исус е взел своята плът в небето е картина така дълбоко залегнала в умовете на някои, че тези текстове не биха били приети добре. Тогава ние не упорстваме, а минаваме към други аспекти на въпроса.

Две части на Христовото Пришествие

Има две части на Христовото Пришествие- първоначално присъствие на Христос през периода на Жътвата и последваща кулминационна точка на края на жътвата, за която Павел казва “когато се яви Господ Исус от небето със Своите силни ангели, в пламенен огън да даде възмездие“ (2 Солунци 1:7,8). Някои Библейски изследователи различават тези две части на връщането на Христос с термините *parousia* и *apokalupsis*, „присъствие“ и „разкриване“.

Когато повечето Християни мислят за връщането на Господ, те основно имат в предвид втората фаза. Вместо да оспорваме тяхната концепция, по-добре да ги снабдим с факта, че съществува първоначална, по-ранна фаза на връщането на Исус. През нея Христос ръководи завършването на църквата, работа, която изисква време, за да се осъществи, докато света не знае за нея и преминава към времето на тревога, което ги подготвя за Царството. Матей 13:39 е полезен тук, „жътвата е свършекът на века“ (Цариградски превод). Ние обясняваме, че гръцката дума, преведена „край“ в този текст е *suntelia*, което означава край на период, което се различава от *telos*, което означава завършващ климакс. В Тълковния речник на Ваин за думата *suntelia* се казва: „Думата не означава ликвидиране, а продължение след събитието на определения климакс.“

Отговор от светиите

През този период на Жътва, има работа, която се прави за и от светиите като тя отнема време, дейност и действие от страна на светиите тук, в **отговор** на идването на Христос. За да се илюстрира това, три пасажа са от помощ.

(1) В Йоан 4:35-38, Исус описва жътвата, приключваща Юдейския век. Пасажът показва, че Юдейската жътва включва период от много години, като учениците търпеливо събират плодовете на Юдейския век чрез проповядване на Евангелската новина на евреите, като ги довеждат до Евангелския век и неговото висше призоваване. Други са работили векове, за да вгълпят божии принципи сред Израелтяните, и сега апостолите са „жънели“ плодовете на този труд. „Подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва. Който жъне получава заплата... Аз ви пратих да жънете това, за което не сте се трудили“ (Йоан 4:35-38)

По същият начин, сегашната жътва е период от години. Ако станем жътвари в тази жътва, ще се включва работа сред Християните, като се използва „сърпът“ на истината, Божия План. Откровение 14:14 показва, че Христос присъства в сегашния жътвен

период. “И видях, и ето бял облак, и на облака седеше един, който приличаше на Човешкия Син, имайки на главата си златна корона и в ръката си остър сърп.”
Работата по жътвата в сегашния период от и сред светиите, задължително следва връщането на Христос.

(2) Следващият помощен текст е водещият текст на нашата статия, Лука 12:36. В него Исус казва, че неговите последователи трябва да са внимателни, нащрек за неговото идване, като гледат за „почукването“ на пророчеството, защото нещо се очаква от тях, когато разпознаят неговото връщане. А именно, “...да му отворят незабавно...” Ако Христос със свръхсила би събрал своите светии незабавно, не бихме били съветвани да внимаваме да разпознаем „чукването“ ,на което да му „отворим“.

На тези, които „отворят“ на Христос, са обещани специални възнаграждения. „Блажени ония слуги, чиито господар ги намери будни... той ще се препаше, ще ги накара да седнат на трапезата и ще дойде да им прислужи.“ (Лука 12:37)

Това са благословения, което ние, като ученици получаваме, без да се смесваме със светиите в слава сега. Благословиите са духовно хранене и разбиране. Това идва при нас чрез четене, изучаване и изследване на Божия План чрез Писанията.

Откровение 3:20 казва нещо подобно на последната седма църква на Откровението. “Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене. “Ние трябва да чуем и да отговорим, за да получим това благословение.

Следващият стих, Откровение 3:21, добавя и обещание към победителите за тяхната награда в слава. Посланието до всяка църква завършва с такова завършващо обещание. В този случай обещанието е да седим с Христос на неговия трон. Но стих 20 е различен. Той е във връзка с нашата сегашна привилегия на сегашната истина след идването на нашия Господ. Цялата седма фаза на Църквата има тази привилегия, като това показва, че има значителен период от години след идването на Христос, през който светиите са в плът, докато учат истината, оценяват я и я доставят на другите.

(3) Има последователност в съобщенията на църквите 4,5,6 и 7 , което защитава същото гледище. Към четвъртата църква, Тиатирската, времето на тъмните векове, Исус казва: “Няма да наложа на вас друг товар, но дръжте онова, което имате **докато** дойда“ (Откровение 2:24,25) От петата църква Сардис, се очаква повече: „ Бъди буден и укрепвай останалото, ... и се покай (реформирай се). И така, ако не бодърстваш, ще **дойда** като крадец“ (Откровение 3:2,3) . Към шестата църква, Филадельфия, Исус казва, „ Ето, ида **скоро!**(Откровение 3:11). Но към нас, седмата църква, Лаодикийската, Исус казва, „Ето, стоя на вратата и **хлопам!**“ (Откровение 3:20). С други думи, цялата история на последната фаза на църквата е през Жетвения период, който следва второто идване на Христос.

Към тези три точки, можем да добавим следната линия на разсъждение. Тя е пророческа и интерпретационна, но може да помогне да дискутираме въпроса.

(а) Песен на Песните 2:8-17 рисува връщането на Исус като „Гласът на възлюбения ми!... иде, скача по горите, играе по хълмовете”. В десети стих той говори към своята любима невеста, “ Стани, любима моя, прекрасна моя и ела.“ Това показва, че е необходим отговор от страна на светиите; те не са набързо отблъснати. Стих 14 също се отнася до отговорът на светиите, “ Нека видя лицето ти, нека чуя гласът

ти.“ Стих седми предполага същото: „Заклевам ви, йерусалимски дъщери, недейте буди и тревожи възлюбената, докле ѝ е воля.“(Цариградски превод). Много зависи от отговора на светиите връщането на Христос.

(б) В Матей 24:31, говорейки за връщането на нашия Господ, се казва:“ Ще изпрати Своите ангели с гръмогласна тръба; и те ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от единия край на небето до другия.“ Светиите ще бъдат възкресени в слава над тази на ангелите и ще седнат с Христос на Неговия трон (Откровение 3:21). Така че не е възможно за ангелите да възкресят светиите - те не могат да дадат на други живот, по-велик от този, който самите те притежават. Така че „събирането“ в този текст се отнася до работата на светиите тук, на земята, със „сърпа“ на Истината. Издигане в слава е след тяхната индивидуална смърт тук. След това ще бъдат възкресени в слава от Христос.

Периодът е сега

Ако връщането на Христос обхваща период от години, който свършва в сегашния век, тогава въпросът е, ние сега в този период ли сме? Повечето Християни са съгласни, че ние сега сме в последното време на сегашния век. Знаците показват това. (а) Ние виждаме увеличено оценяване на Словото Божие, което е подкрепено от Исусовото описание за богата духовна трапеза, ако чуем „хлопането“ на Неговото връщане. (б) Ние виждаме възстановяването на Израел като нация в изпълнение на пророчеството. Това е свързано с идването на нашия Господ в Деяния 3:21. (в) Ние виждаме времето на тревога от Първата Световна война с предстоящия Армагедон. Това време на тревога е свързано с връщането на Господ в Даниил 12:1.

Сравнително лесно е да бъдат видени тези три доказателства. Ако този, с който разговаряме, може да оцени Господното връщане и че то е крайният период, „жътвата“, която изисква десетилетия, през която Христос довежда края на един век и отваря работа за следващия, тогава е сравнително лесно да се види в контекста, че това време е дошло.

Това може да се направи и без да се доказва пророческото време. Макар че, пророческото време, 1335 години от Даниил 12:12 ни помага да идентифицираме започването на жътвата през 1874. Седемте „времена“ от четвърта глава на Даниил и Левит глава 26 ни помагат да отбележим годината 1914. Четиридесетте години от 1874 до 1914 са като паралел с четиридесетте години от Първото идване на Христос през 29 г. н.е. до 69 г. н.е, след което римляните покоряват Йерусалим и подпалват храма.

Тези детайли може да не са важни за ушите на нашите слушатели, но могат и да бъдат привлекателни. Ако този, с когото говорим, ги намери за интересни, то споменаването на пророческото време дава полезна информация по въпроса, който дискутираме и тази информация може да е от полза.